

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie z zażalenia pełnomocnika **B.S., T.S. i J.S.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz – Północ w Bydgoszczy, sygn. akt [...], o umorzeniu śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 1 października 2025 r.,
wystąpienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy o przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Koninie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2023 r. prokurator Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz – Północ w Bydgoszczy umorzył śledztwo w sprawie „namowy lub udzielenia pomocy do targnięcia się w dniu 13 kwietnia 2023 r. w Bydgoszczy (...) na własne życie przez M.S.” wobec braku znamion czynu zabronionego. Orzeczenie to zostało zaskarżone zażaleniem pełnomocnika pokrzywdzonych B., T. i J.S. Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2025 r., V KO 3/25, Sąd Najwyższy, uwzględniając inicjatywę Sądu Okręgowego w Bydgoszczy – właściwego do rozpoznania zażalenia – przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi

Okręgowemu w Koninie podnosząc, że skoro w uzasadnieniu zażalenia wskazuje się na zawinienie m.in. J.K., którego brat jest sędzią zatrudnionym w Sądzie właściwym do rozpoznania sprawy, to w oglądzie zewnętrznym rodzić się mogą wątpliwości co do bezstronności tego Sądu. W tej sytuacji interes wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, by sprawę rozpoznał inny sąd. Postanowieniem z dnia 27 lutego 2025 r., II Kp 41/25, Sąd Okręgowy w Koninie uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia. Opisanym w komparycji postanowieniem, prokurator Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz – Północ w Bydgoszczy ponownie umorzył śledztwo wobec braku znamion czynu zabronionego. Orzeczenie to zaskarżone zostało zażaleniem pełnomocnika pokrzywdzonych, które wpłynęło do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy i zarejestrowane zostało pod sygnaturą III Kp 1223/25. Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2025 r. Sąd właściwy do rozpoznania zażalenia wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Podobnie jak poprzednio, Sąd wskazał, że skarżący uważają, że w konflikt rodzinny, który doprowadzić miał do samobójczej śmierci, zaangażowani byli brat i bratanica sędziego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy X. Y, pełniącego funkcję Przewodniczącego Wydziału III Karnego tego Sądu (dodatkowo zwrócono uwagę, że w toku postępowania w sprawie przesłuchana została także szwagierka wskazanego sędziego). To wszystko, w ocenie Sądu, czyni niezbędnym przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedstawione w postanowieniu Sądu Okręgowego w Bydgoszczy okoliczności, obrazujące relacje rodzinne między osobami występującymi w postępowaniu, a sędzią Sądu właściwego do rozpoznania sprawy, uzasadniają przekonanie, że rzeczywiście dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Nie ma, rzecz jasna, żadnych powodów by twierdzić, że sędziowie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy nie są zdolni do swobodnego i bezstronnego rozpoznania zażalenia. Jednakże w odbiorze zewnętrznym, a także u osób zainteresowanych wynikiem postępowania, rozpoznanie sprawy przez Sąd właściwy, niezależnie od rozstrzygnięcia, mogłoby się wiązać z subiektywnym przekonaniem, szkodliwym dla

interesu wymiaru sprawiedliwości, że orzeczenie to nie było obiektywne i sprawiedliwe. W celu uniknięcia takiego zagrożenia niezbędne było przekazanie sprawy innemu sądowi, którego nie będą dotyczyć omawiane wątpliwości.

[WB]

[r.g.]